

hvor Tilfaag om Erstatning er fuldkomnere givet, end i den nuværende § 13.

I det hele taget bør jeg paafønlige den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, thi Landstinget er nu, modsat 1883—84, enigt om, at det er et Spørgsmaal, man skal bestæftige sig med, i hvilket Omfang Staten skal tage sig af Telefonvæsenet, og det er for mig et betydeligt Fremskridt, som giver mere Haab om at komme til en Ordning, end der tidligere har været Udsigt til.

J. Pedersen: Jeg har ikke overbæret Begyndelsen af Forhandlingerne og skal ikke komme ind paa Enkelthederne i Forslaget. Jeg er tilbøjelig til at have den Opfattelse, at man skal give en saa rummelig Plads som mulig for den private Virksomhed, og at det altsaa maasse vilde være hensigtsmæssigt, om Staten indskrænkede sig til væsentlig at tage de lange Linier i sin Haand og overlod til de private, især da Sagen er i saa god Gænge, som den er, at fortsætte som hidtil, og saa knyttede de bestaaende Selskaber og de, som senere maatte komme til af private Selskaber, til Stats-telefonnettet.

Grunden, hvorfor jeg bad om Ordet, var for at gøre en Henstilling til den højtærede Minister. Efter at vi have faaet disse Telefonforbindelser ikke blot med Udlandet, men ogsaa med de forskellige private haade i Sylland og Fyn, vilde saa den højtærede Minister ikke gøre sin Indflydelse gældende gennem Folketingets Finansudvalg, saaledes at vi kunne saa en Statstelefon i Rigsdagen? Vi have ikke her nogen Telegrafstation, hvilket jeg anser for en stor Mangel, men en Telefonstation vilde være overmaade nem at oprette, det kunde ske i Bureauet; Bureauet kunde føre det fornødne Regnskab og tage imod de Kroner eller hvad vi nu skalde betale, thi at man skalde være saa generøs at give Rigsdagsmændene Lov til at telefonere gratis, tør jeg naturligvis ikke forudsætte. Naar man efterhaanden omkring i Provinserne sætter sig i Forbindelse med Statstelefonen, hvad man gør mange Steder i Købstæderne — jeg for mit Vedkommende har gjort det i Odense — er det ubehageligt at skulle rende i Byen, hvad der efter Reglerne ikke en Gang er tilladt, eller hen paa Telegrafstationen, for at kunne telefonere hjem. Det forekommer mig, at det maa være en ringe Udgift, som kan være forbunden med at anlægge en Statstelefonstation i Rigsdagen, og jeg anbefaler at tage dette Spørgsmaal op og skaffe os denne lille Behagelighed. Foreløbig er det vel ikke saa mange, der kunne benytte den, men efter-

haanden som Statstelefonnettet udvides mere og mere, vil der blive flere og flere Rigsdagsmænd, som kunne have Interesse deraf.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Ingerslev): Det ærede Medlem indtager et principielt Standpunkt, som er mig vel bekendt; jeg begyndte selv med det Standpunkt, at Staten udelukkende skal bestæftige sig med de lange Telefonlinier og overlade de private Resten. Jeg er kommen noget bort fra det Standpunkt, i hvert Fald fra at holde det, fordi Forholdet da vilde blive det, at Staten fik alle de Linier, der ikke duede og ikke betalte sig, og overlod de private alle de Linier, der betale sig aldeles fortræffeligt.

Hvad angaar Telefonstationen i Rigsdagen, tror jeg ikke, at det vil være nødvendigt at anlægge nogen særlig Telefonstation i Rigsdagen, her er jo allerede en Telefon. Kjøbenhavns Telefonselskab har en Talestation herheden for, jeg ved da ikke bedre (Stemmer: Ja!). Jeg tror, at den uden stor Vanskelighed vil kunne sættes i Forbindelse med Statens Telefonstation, men det skal jeg undersøge. Jeg tror ikke, det gaar an at tillægge Rigsdagens Medlemmer Frihed til at telefonere saa meget de ville hele Dagen igennem paa de lange Linier, saa vilde det maasse blive for meget af det gode ved visse Lejligheder.

Knudsen: Det forholder sig rigtigt, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) udtalte, at jeg staar principielt paa det Standpunkt, at holde paa Statsdrift paa saa mange Omraader som muligt. Mit principielle Standpunkt er dette, at Staten bør overtage al Produktion og Omsætning, og for saa vidt kan han have Ret i de Bemærkninger, han fremkom med, idet jeg mener, at det er den eneste Maade, hvorpaa man kan komme bort fra de Ulemper og Ulykker, som ere skabte i Samsundet ved den private Ledelse af Produktionen.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag maa jeg dog bemærke, at det Standpunkt, jeg indtager dertil, i alt Fald ikke udelukkende er dikteret af det Synspunkt, jeg saaledes har, thi jeg maa atter gentage det, jeg pointerede, da jeg første Gang havde Ordet, at hvad der foreligger, er ikke Spørgsmaalet om Statsdrift eller Privatdrift i al Almindelighed, men her er Spørgsmaalet om et faktisk Monopol, om, hvem der skal være i Besiddelse af dette Monopol, og naar der er Tale derom, mener jeg, at saa bør det ikke være private, men Staten, der bør være i Besiddelse af denne Eneret. Det er